தவக்காலத்தின் ஐந்தாம் ஞாயிறு

Annunciation

Maria Bebudelse

தவக்காலம் | Lent

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 7:10-14

Verse	Text
7:10	Fremdeles sagde HERREN til Akaz:
7:11	»Kræv dig et Tegn af HERREN din Gud nede i Dødsriget eller oppe i Himmelen!«
7:12	Men Akaz svarede: »Jeg kræver intet, jeg frister ikke HERREN.«
7:13	Da sagde Esajas: »Hør nu, Davids Hus! Er det eder ikke nok at trætte Mennesker, siden I ogsaa trætter min Gud?
7:14	Derfor vil Herren selv give eder et Tegn: Se, Jomfruen bliver frugtsommelig og føder en Søn, og hun kalder ham Immanuel.

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Genesis 18:1-15

Verse	Text
18:1	Siden aabenbarede HERREN sig for ham ved Mamres Lund, engang han sad i Teltdøren paa den hedeste Tid af Dagen.
18:2	Da han saa op, fik han Øje paa tre Mænd, der stod foran ham. Saa snart han fik Øje paa dem, løb han dem i Møde fra Teltdøren, bøjede sig til Jorden
18:3	og sagde: »Herre, hvis jeg har fundet Naade for dine Øjne, saa gaa ikke din Træl forbi!
18:4	Lad der blive hentet lidt Vand, saa I kan tvætte eders Fødder og hvile ud under Træet.
18:5	Saa vil jeg bringe et Stykke Brød, for at I kan styrke eder; siden kan I drage videre — da eders Vej nu engang har ført eder forbi eders Træl!« De svarede: »Gør, som du siger!«
18:6	Da skyndte Abraham sig ind i Teltet til Sara og sagde: »Tag hurtigt tre Maal fint Mel, ælt det og bag Kager deraf!«
18:7	Saa ilede han ud til Kvæget, tog en fin og lækker Kalv og gav den til Svenden, og han tilberedte den i Hast.
18:8	Derpaa tog han Surmælk og Sødmælk og den tilberedte Kalv, satte det for dem og gik dem til Haande under Træet, og de spiste.
18:9	Da sagde de til ham: »Hvor er din Hustru Sara?« Han svarede: »Inde i Teltet!«
18:10	Saa sagde han: »Næste Aar ved denne Tid kommer jeg til dig igen, og saa har din Hustru Sara en Søn!« Men Sara lyttede i Teltdøren bag ved dem;
18:11	og da Abraham og Sara var gamle og højt oppe i Aarene, og det ikke mere gik Sara paa Kvinders Vis,
18:12	lo hun ved sig selv og tænkte: »Skulde jeg virkelig føle Attraa, nu jeg er affældig, og min Herre er gammel?«
18:13	Da sagde HERREN til Abraham: »Hvorfor ler Sara og tænker: Skulde jeg virkelig føde en Søn, nu jeg er gammel?
18:14	Skulde noget være umuligt for Herren? Næste Aar ved denne Tid kommer jeg til dig igen, og saa har Sara en Søn!«
18:15	Men Sara nægtede og sagde: »Jeg lo ikke!« Thi hun frygtede. Men han sagde: »Jo, du lo!«

திருமுகம் (Epistle)

1 Corinthians 1:21-31

Verse	Text
1:21	Thi efterdi Verden ved sin Visdom ikke erkendte Gud i hans Visdom, behagede det Gud ved Prædikenens Daarskab at frelse dem, som tro,
1:22	eftersom baade Jøder kræve Tegn, og Grækere søge Visdom,
1:23	vi derimod prædike Kristus som korsfæstet, for Jøder en Forargelse og for Hedninger en Daarskab,
1:24	men for selve de kaldede baade Jøder og Grækere, Kristus som Guds Kraft og Guds Visdom.
1:25	Thi Guds Daarskab er visere end Menneskene, og Guds Svaghed er stærkere end Menneskene.
1:26	Thi ser, Brødre! paa eders Kaldelse, at I ere ikke mange vise efter Kødet, ikke mange mægtige, ikke mange fornemme;
1:27	men det, som var Daarskab for Verden, udvalgte Gud for at beskæmme de vise, og det, som var svagt for Verden, udvalgte Gud for at beskæmme det stærke;
1:28	og det for Verden uædle og det ringeagtede, det, som intet var, udvalgte Gud for at gøre det, som var noget, til intet,
1:29	for at intet Kød skal rose sig for Gud.
1:30	Men ud af ham ere I i Kristus Jesus, som blev os Visdom fra Gud, baade Retfærdighed og Helliggørelse og Forløsning;
1:31	for at, som der er skrevet: „Den, som roser sig, rose sig af Herren!“

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 1:46-55

Verse	Text
1:46	Og Maria sagde: „Min Sjæl ophøjer Herren;
1:47	og min Aand fryder sig over Gud, min Frelser;
1:48	thi han har set til sin Tjenerindes Ringhed. Thi se, nu herefter skulle alle Slægter prise mig salig,
1:49	fordi den mægtige har gjort store Ting imod mig. Og hans Navn er helligt;
1:50	og hans Barmhjertighed varer fra Slægt til Slægt over dem, som frygte ham.
1:51	Han har øvet Vælde med sin Arm; han har adspredt dem, som ere hovmodige i deres Hjertes Tanke.
1:52	Han har nedstødt mægtige fra Troner og ophøjet ringe.
1:53	Hungrige har han mættet med gode Gaver, og rige har han sendt tomhændede bort.
1:54	Han har taget sig af sin Tjener Israel for at ihukomme Barmhjertighed
1:55	imod Abraham og hans Sæd til evig Tid, saaledes som han talte til vore Fædre.“